

Introduction To The Thought of Rav Kook #3

The Sanctity of Nature

1) אור ישראל שערי אור

ובכן הנה מצד היות האדם עפר מן האדמה. לבו פונה לתאות החומריות. לאכול ולשתות ולשמוח. לחמוד הון ועושר. לאהוב כבוד ושררה. לעטות גובה וגאון לרום לבבו. להתענג על תענוגות בשרים. בכל מדה פחותה. וכל תאוה נמבזה

2) ספר חובות הלבבות שער ח - שער חשבון הנפש פרק ג

והחמשה ועשרים, שיחשב עם נפשו על מה ששקע בה מאהבת העוה"ז והגברת תאוותיה על אהבת העוה"ב, וישתדל להוציא אהבת העוה"ז מלבו ולהגביר אהבת העוה"ב עליה בהסתכלו באחרית שני העולמים ומה שיהיה סוף ענינו בשני המעונים, וישתדל להרחיק אהבת העוה"ז מלבו ולקיים בו אהבת העוה"ב תמיד. וכבר אמר אחד מן החכמים: כאשר לא יתחברו בכלי אחד המים והאש, כן לא תתחבר בלב המאמין אהבת העוה"ז ואהבת העוה"ב, ואמרו: העוה"ז והעוה"ב כשתי צרות, כאשר תרצה האחת מהן, תקציף השנית

3) ספר חובות הלבבות שער ט - שער הפרישות פרק ז

כאשר כבשו ארץ כנען ונכנסו בה והתנעמו בטובה, בקשו המזון והסמוך לו ממותרי מאכל ומשתה והמשגל והבנין. וכל אשר נוספה הארץ ישוב, נוסף השכל חרבן, כמ"ש פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת וגו' ובקרך וצאנך ירביון וגו' ורם לבבך וגו'

4) אורות, זרעונים, צמאון לא-ל חי

When the soul aspires to the most luminous light it cannot be content with that light which shines in the quality of justice in the best of good deeds, or in the measure of truth in the most precise body of knowledge or in the attribute of beauty in the most exalted visions. It then sees the world as trivialized.

It is necessary to show how one may enter the palace: by the way of the gate. The gate is the divine dimension disclosed in the world, in all its phenomena of beauty and grandeur, as manifested in every living thing, in every insect, in every blooming plant and flower, in every nation and state, in the sea with its turbulent waves, in the panorama of the skies, in the talents of all creatures, in the thoughts of writers, the imagination of poets and the ideas of thinkers, in

... כשהנשמה הומה לאור היותר בהיר אינה מסתפקת באותו האור הנמצא מהצדק גם במעשים היותר טובים, לא באותו האור הנמצא מהאמת אפילו בלמודים היותר ברורים, ולא בהיופי - אפילו בחזיונות היותר מפוארים, אז מתנול העולם בעיניה...

צריך להראות את הדרך איך נכנסים אל הטרקליון - דרך השער. השער הוא האלהות המתגלה בעולם, בעולם בכל יפיו והדרו, בכל רוח ונשמה, בכל חי ורמש, בכל צמח ופרח, בכל גוי וממלכה, בים וגליו, בשפירי שחק ובהדרת המאורות, בכשרונות כל שיח, ברעיונות כל סופר, בדמיונות כל

the feelings of every sensitive spirit and in the heroic deeds of every person of valor.

The highest domain of divinity toward which we aspire – to be absorbed in it, to be included in its radiance – but which eludes all our longing, descends for us into the world, and we encounter it and delight in its love, and find peace in its tranquility

משורר ובהגיונות כל חושב, בהרגשת כל מרגיש ובסערת גבורה של כל גבור.

האלהות העליונה, שאנו משתוקקים להגיע אליה, להבלע בקרבה, להאספ אל אורה, ואין אנו יכולים לבוא למדה זו של מלוי תשוקתנו, יורדת היא בעצמה בשבילנו אל העולם ובתוכו, ואנו מוצאים אותה ומתענגים באהבתה, מוצאים מרגע ושלוה במנוחתה.

(5) אורות הקודש ב' עמוד תצג – "זיהרא עילאה"

The highest service of Hashem is the one that is directly connected to nature. This high holiness was made profane through the pollution of man who destroyed the service of nature by making it into a idolatrous monster instead of it being a strong basis for the highest ideals.

The “supernal shining” of Adam HaRishon includes this high characteristic that rises until the “clear lens” of the prophecy of Moshe Rabbeinu. ***“To work it and guard it” in Gan Eden, this is the brightness of the supernal life, to eat from the Tree of Life, and not to know at all of bad because it is impossible that there will be any bad in the physical or spiritual world that is so perfect, the handiwork of the creator of all, rather everything in its proper time is good, “and Hashem made humans straight.”***

העבודה האלהית היותר עליונה היא אותה שהיא מקושרת ישר אל הטבע. נתחללה קדושה עליונה זו על ידי זוהמת האדם, שהשחיתה את פולחן הטבע, בעשותה אותה למפלצת אלילית, במקום שהוא צריך להיות בסיס איתן להאידיאליות העליונה.

זיהרא עילאה דאדם הראשון היא כוללת מדה עליונה זו העולה עד למעלה מהאספקלריא המאירה של נבואת משה רבנו. לעבדה ולשמרה בגן עדן, זהו זיו החיים העליון, לאכל מעץ החיים, ולא לדעת כלל משום רע, מפני שאי אפשר כלל שיהיה בעולם החמרי והרוחני, השלם כל כך, מעשי ידי יוצר כל, שום דבר רע, רק הכל בעתו ובזמנו הוא אך טוב, והאלהים עשה את האדם ישר.

(6) אורות התחיה פרק כה

The sanctity of nature is the sanctity of the Land of Israel and the Shekhina that was exiled with Israel is the ability to preserve sanctity in opposition to nature. But the sanctity that combats nature is not whole sanctity; it must be absorbed in the supernal essence of the higher sanctity, which is the sanctity of nature itself, the foundation of the world’s perfection and complete invigoration. The holiness of exile will be joined to the holiness of the Land. “Eventually the synagogues and study-houses of Babylonia will be relocated to the Land of Israel.”

הקדושה שבטבע היא קדושת ארץ ישראל, והשכינה שירדה בגלות עם ישראל הוא הכשרון להעמיד קדושה בנגוד לטבע. אבל הקדושה הלוחמת נגד הטבע אינה קדושה שלמה, צריכה היא להיות בלועה בתמציתה העליונה בקדושה העליונה, שהיא הקדושה שבטבע עצמה, שהוא יסוד תקון עולם כולו וביסומו הגמור, והקודש שבגולה יחובר אל קודש הארץ, “ועתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל”.

When we attain this higher understanding of the whole sanctity that is in nature, which includes within it supernal and antinatural holiness, then the battle stops, the attribute of judgment is sweetened, and all inclines to the attribute of love. All the forces of an individual human appear in the gentle state that they are by nature, holy and prepared for this highest upliftment. The light that is above nature is reserved within them for time of need, and a man feels in himself a freedom of pleasant holiness. "One should regard himself as if the Holy rests within his stomach, as it says: *In your innards the holy.*"

כשבאים להשכלה עליונה זו של הקדושה השלמה שבטבע, הכוללת בקרבה ג"כ את הקדושה שלמעלה מן הטבע והמתנגדת אל הטבע, אז המלחמה חודלת לגמרי, מדת הדין מתבסמת, והכל נוטה כלפי חסד. כל הכחות שבאדם הפרטי נראים בעדינותם המרוממה, כפי מה שהם בטבעם, והרי הם קדושים ומוכשרים לעלוי היותר עליון, והאור שלמעלה מן הטבע עומד אצור בהם לעת הצורך, והאדם חש בקרבו חופש של נועם קודש, ו"מוד עצמו כאילו קדוש שרוי בתוך מעיו, שנאמר: בקרבך קדוש".

7) אורות התחיה פרק לג

Great is our physical demand. We need a healthy body. We dealt much in soulfulness; we forgot the holiness of the body. ***We neglected physical health and strength; we forgot that we have holy flesh, no less than holy spirit.***

We turned from active living, the clarification of the senses and the connection with physical, sensate reality, due to a fallen fear, due to lack of faith in the sanctity of the land. "Faith – this refers to the order of Zera'im – for one who believes in the Life of the Worlds and plants." ***Our return will succeed only if it will be – with all its splendid spirituality – also a physical return, which produces healthy blood, healthy flesh, mighty solid bodies, a fiery spirit radiating over powerful muscles.*** With the strength of holy flesh, the weakened soul will shine, reminiscent of the physical resurrection.

גדולה היא תביעתנו הגופנית, גוף בריא אנו צריכים, התעסקנו הרבה בנפשיות, שכחנו את קדושת הגוף, זנחנו את הבריאות והגבורה הגופנית, שכחנו שיש לנו בשר קודש, לא פחות ממה שיש לנו רוח הקודש. עזבנו את החיים המעשיים, ואת התבררות החושים ואת הקשור עם המציאות הגופנית המוחשית, מפני יראה נפולה, מפני חוסר אמונה בקדושת הארץ, "אמונת זה סדר זרעים - שמאמין בחי העולמים וזורע". כל תשובתנו תעלה בידינו רק אם תהיה, עם כל הוד רוחניותה, גם תשובה גשמית יוצרת דם בריא, בשר בריא, גופים חטובים ואיתנים, רוח לווהט זורח על גבי שרירים חזקים, ובגבורת הבשר המקודש תאיר הנשמה שנתחלשה, זכר לתחית המתים הגופנית.

8) אורות התחיה פרק לד

The exercise that Jewish youths in the Land of Israel engage in to strengthen their bodies in order to be powerful sons to the nation, enhances the spiritual prowess of the exalted righteous, who engage in mystical unifications of divine names to increase accentuation of the divine light in the world. The one

ההתעמלות, שצעירי ישראל עוסקים בה בארץ ישראל לחזק את גופם בשביל להיות בנים אמיצי כח לאומה, היא משכללת את הכח הרוחני של הצדיקים העליונים, העוסקים ביחודים של שמות הקדושים, להרבות הבלטת האור האלהי בעולם, ואין גילוי אור אחד עומד

revelation of light cannot stand without the other.
Dovid made a name. Dovid performed justice and righteousness for all his people. Yoav Ben Zeruyah was over the army.

...

Do not be astonished if there are shortcomings in the way of life engaged in physical and terrestrial strengthening in Israel, for even the manifestations of divine inspiration requires clarification from the admixtures of impurity that seep in, yet it becomes increasingly purified, sanctified, and refined, redeems itself from exile, until it becomes the path of the righteous. The brilliant light grows increasingly brighter until morn.

בלא חבירו כלל. (שמואל ב ה יג): "ויעש דוד שם", ו(שמואל ב ח טו): "דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו", (שמואל ב ח טז): "ויואב בן צרויה על הצבא".

...

ואל יפלא אם יש חסרונות במהלך החיים של העוסקים באימוץ הגופני ובכל החיזוקים הארציים שבישראל, כי אפילו הופעת רוח הקודש צריכה ברור מתערובות ציחצוהי טומאה שמתערבים בה, והיא הולכת ומיטהרת, מתקדשת ומתבררת, פודה את עצמה מגלותה, עד שבאה לכלל דרך צדיקים ו(משלי ד יח): "אור נוגה, הולך ואור עד נכון היום"

9)Kol ha-Shfar, the Ban on Rav Kook's Books (translation from Bezalel Naor, Orot, 15

There was brought before us a recently published booklet by a local rabbi. We were astonished to see gross things foreign to the entire Torah of Israel. We see that which we feared before his arrival here, that he would innovate corrupt ways unknown to our rabbis and fathers, has been substantiated, more than we ever imagined. There were also brought before us previous publications of his which we had never seen, in the spirit of the new age of heresy and "culture." But this latest one, called by its creator *Orot*, is too much. Deathly poison is in it. There are contained therein many things which it is forbidden to hear, all the more so to write and to print. Unfortunately, they are read by the youth who do not know, nor do they desire to know, to distinguish between light and darkness, especially as the author is a rabbi...

Even those young men and women who engage in athletics and frivolity, known to us to be Sabbath-desecrators and immoral, he claims to be serving "holy service" (chapter 34).

(10) אורות התחיה פרק כו

The higher spiritual resurgence strengthens the practical deeds and reinforces interest in the world, life, and all contained therein. Only at and around the time of destruction of the Temple, when the Israelite mass was uprooted from its land and forced to recognize its destiny only in its abstract spirituality, was there implanted in a few the direction of seceding from temporal life for eternal life, and even there issued a heavenly protest.

ההתגברות הרוחנית העליונה מחזקת את התכנים המעשיים ומגברת את ההתענינות בעולם ובהיים וכל אשר בהם. רק בזמן החרבן, וקרוב לו, שהחיל הישראלי נעתק מאדמתו והוצרך להכיר את תעודתו רק במעמדו הרוחני המופשט, הושרשה ביחידים הדרכה לפרישות מחיי שעה בשביל חיי עולם, וגם ע"ז יצאה מחאה שמימית.

But with the arrival of the era of building the nation in its land, the practical requirement of political and social organization has become part of the agenda of the collective. These become principles of Torah, and the more the practical factors expand and solidify, the more the spirit of sanctity and true life will influence the world and life, and the light of Israel will illuminate the face of the earth.

אבל כאשר הגיע התור של בנין האומה בארצה, והצורך המעשי של הסדורים המדיניים והחברתיים נעשה חלק מתכנית פעלי הכלל, הרי הם הם גופי תורה, וכל מה שיתרחבו הגורמים המעשיים ויתבססו יותר יפעל הרוח המלא קדושה וחיי אמת על העולם ועל החיים, ואור ישראל יאיר פני תבל בכליל יפעתו

11) מוסר אביך ב:ג

The basic principle of fixing ones service of God is to place in its proper place everything and every force, whether in the soul or in the world, and not to invert these places and thereby prevent the influence of these forces.

God made man and the world straight, full of forces and means that are necessary for the perfection of body and soul, to bring them to actuality, to do good and make wise, and one who neutralizes this order that is placed by God is destroying.

Just as one who robs from the body a movement that is necessary for it, like one who always sits folded as a book and does not move from his place and does not move his limbs, that he will definitely ruin the vitality of his body, so too one who prevents his soul from a movement that is necessary for it is stealing from the soul its due and it will perforce decay. And proportionate to the value and strength of this movement, will be the damage from its prevention.

יסוד תיקון העבודה הוא לסדר כל דבר וכל כוח, בין בנפש ובין בעולם, ביושר על מכונו, ולא להפך הסדרים ולמנוע בזה השפעת הכוחות. האלוהים עשה את האדם והעולם ישר, במלוא הכוחות והאמצעים הדרושים לשלמות הגוף והנשמה, להוצאת אל הפועל, להיטיב ולהשכיל, והמבטל את הסדר הנמשך מהנהגתו ית' הרי הוא מחריב ומהרס. כמו מי שעושק מהגוף את התנועה הדרושה לו, כמו שישכב תמיד מקופל כפנקס ולא יזוז ממקומו ולא יזיז אבריו, שבוודאי יבטל בזה חיות הגוף, כן מי שמונע את נפשו, מהתנועות הדרושות לה הרי הוא עושק ממנה את חוקה ומוכרחת להתקלקל, ולפי ערך הפעולה וחזקתה הראויה לה לפי המשך ההכרה השלמה כן יהיה ההזק במניעתו

12) אורות הקודש א' עמוד סו – ערך השכל לקדש

Just as the natural mind cannot replace physical strength, but rather a person needs to put effort such that he will be filled with physical strength and vitality such that the mind will be able to take effect on him with all of its power, based on the principle of doctors that a healthy soul is in a healthy body, ***so too the lofty supernal logic in the form of an appearance of the Holy cannot fill the place of the natural mind which is parallel to the relationship between the body and mind.***

כשם שאין השכל הטבעי יכול למלא את מדת הכח הגופני, כי אם האדם צריך להתאמץ שיהיה מלא כח חיים ואומץ גופני, כדי שיוכל השכל לחול עליו בכל תגבורת ערכיו, על פי הכלל של מכירי הטבע נפש בריאה בגוף בריא, כמו כן אין השכל הנאצל העליון בצורת הופעת קודש, יכול למלא את המקום את המקום של השכל הטבעי, שהוא נערך לגבה ממש כגוף לגבי נשמה.

(13) אורות התורה פרק יב: ה

The Torah was given to Israel so the clearest gates of light, the broadest, the holiest, from all of the natural gates of wisdom and natural morality that men have, will be open for us, and through us to the entire world. ***But if we close our ears from hearing the simple voice of Hashem calling through all of those natural gates of light, which is the inheritance of all men, because we think that the light o Torah is ripped asunder from all of the light of life that is spread out in the world, in its inner sense and in the soul of a person in its splendor, then we do not understand the value of Torah,*** and about this it is said “A disgusting nation that is not wise” as Unklus translates it “The nation that received the Torah but is not wise.”

התורה נתנה לישראל, כדי ששערי אורה יותר בהירים, יותר רחבים, יותר קדושים, מכל שערי האורה של הבינה הטבעית ושל רוח המוסר הטבעי אשר לאדם, יפתחו לנו, ועל ידינו לכל העולם כולו. ואם אנחנו אוטמים את אזנינו משמע לקול ד' הפשוט הקורא בכח על ידי כל שערי האורה הטבעיים, שהיא נחלת כל האדם, מפני שאנו חושבים, שנמצא את אור התורה בתורה הקרועה מכל אור החיים הפרושים בעולם, בפנימיותו ובנשמת האדם בהדרה, אין אנו מבינים בזה את ערכה של תורה, ועל זה נאמר עם נבל ולא חכם, כדמתרגם אונקלוס עמא דקבילו אוריית' ולא חכימו

(14) אורות התורה ט:ו

There are those that went out to bad culture [went off the derech] because in the path of their study and their spiritual completion they betrayed their unique individual characteristics.

For one who is prepared for Aggadah, and the matters of halacha are not according to his characteristics to be studied in a constant fashion, and because he doesn't recognize to value his unique talents, he submerges himself in the matters of halacha, as is normally done, **and he feels in his soul an opposition to these matters that he is involved in, because the submersion is not in accordance with his actual natural talents.**

But if he will find his job and fill it, to be involved constantly in that discipline of the Torah that is fitting to the characteristics of his soul, **then he would immediately realize that the feeling of opposition comes to him when he is learning halacha is not coming from some lacking in the holy and necessary studies, but rather, because his soul seeks a different discipline for its consistency in Torah,** and then he will remain faithful in an elevated way to the holiness of the Torah and create wealth in the discipline that is connected with him, and

ישנם שיצאו לתרבות רעה, מפני שבדרך למודם והשלמתם הרוחנית בגדו בתכונתם האישית המיוחדת. הרי שאחד מוכשר לדברי אגדה, ועניני ההלכה אינם לפי תכונתו להיות עסוק בהם בקביעות, ומתוך שאינו מכיר להעריך את כשרונו המיוחד הוא משתקע בעניני הלכה, כפי מנהג המורגל, והוא מרגיש בנפשו נגוד לאלה הענינים שהוא עוסק בהם, מתוך שהשתקעות בהם אינה לפי טבע כשרונו העצמי. אבל אם ה' מוצא את תפקידו וממלאו, לעסוק בקביעות באותו המקצוע שבתורה, המתאים לתכונת נפשו, אז ה' מכיר מיד שהרגשת הנגוד שבאה לו בעסקו בעניני ההלכה לא באה מצד איזה חסרון בעצמם של הלמודים הקדושים והנחוצים הללו, אלא מפני שנפשו מבקשת מקצוע אחר לקביעותה בתורה, ואז ה' נשאר נאמן באופן נעלה לקדושת התורה, ועושה חיל בתורה במקצוע השייך לו, וגם עוזר על יד אותם שידם גוברת בהלכה, להטעימם מנעם האגדה. אמנם כיון שאינו מכיר את סבת הרגשתו הנגודית בלמוד, והוא מתגבר נגד טבעו, תיכף כשנפתחים לפניו איזה דרכים של

he will help those that have strength in halacha to give them a taste of aggadah.

However, since he does not recognize the source of his oppositional feelings in learning, and he is fighting his nature, immediately when some path of heresy opens before him, he breaks forth and becomes a hater of Torah and faith...

הפקר הוא מתפרץ ונעשה שונא וער לתורה ולאמונה, ...

תלחש לי סוד ההויה כולה,
חיים לי יש קח נא קח,
אם יש לך לב ובלב דם
שרעל יאוש לא זהמתו.

ואם ליבתך ערלה - תלחש לי ההויה -
ויפיי לא יקסימך,
סורה מני סורה, הריני לך אסורה.

אם כל צפצוף עדין,
כל יופי חי, לא הדר שירת קודש
אך זרם אש זרה בכך יעוררו,
סורה מני סורה, הריני לך אסורה.

ודור יקום וחי,
ישיר ליופי וחיים,
ועדנה בלי די, יינק מטל שמים.
ומהדר כרמל ושרון שפעת רזי ההויה
תקשיב אוזן עם חי,
ומעדן שירה ויפי חיים אור קודש ימלא,
וההויה כולה לו תדובב:
בחירי, הריני לך מותרת